یکی از بهترین نمونه های زندگی مردم برای آنان، زندگی مردی است که لگام اسبش را در راه الله می گیرد.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مِنْ خَيرِ مَعَاشِ النَّاسِ لَهُمْ رَجُلٌ مُمْسِكٌ عِنَانَ فَرسِهِ فِي سَبِيلِ اللَّه، يَطيرُ عَلى مَتْنِهِ، كُلَّمَا سَمِعَ هَيْعَةً أَوْ فَزْعَةً، طارَ عَلَيْهِ يَبْتَغِي الْقَتلَ، أَو الْمَوْتَ مظَانَّهِ، أَوْ رَجُلٌ في غُنَيمَةٍ في رَأْسِ شَعَفَةٍ مِن هَذِهِ الشَّعَف، أَوْ بَطنِ وادٍ مِن هَذِهِ الأَوديَةِ، يُقِيم الصَّلاةَ، ويُؤتي الزَّكاةَ، ويَعْبُدُ رَبَّهُ حتَّى يَأتِيَهُ اليَقِينُ، لَيسَ مِنَ النَّاسِ إِلاَّ في خَيْرٍ»: «یکی از بهترین نمونه های زندگی مردم برای آنان، زندگی مردی است که لگام اسبش را در راه الله گرفته، بر پشت آن جولان می کند و هر بار صدای حضور دشمن یا بانگِ جنگ را می شنود، بی پروا به امید کشتن دشمن یا به امید شهادت در راه الله، به سوی مناطقی می شتابد که چنین موقعیتی دارند. یا - نمونه ی دیگر - زندگیِ مردی است که در میان تعدادی گوسفند در ارتفاع یکی از این کوه ها یا در عمق یکی از این دره ها به سر می برد، نمازش را برپا می کند، زکات می دهد و پروردگارش را عبادت می نماید تا آن که مرگش فرا رسد و جز در کارهای نیک و پسندیده، در میان مردم نیست».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

حدیث مذکور بیانگر یکی از بهترین نمونه های زندگی در میان مردم است؛ مردی که لگام اسبش را می گیرد و در راه الله جهاد می کند. و اینکه رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرماید: «يَطيرُ عَلى مَتْنِهِ، كُلَّمَا سَمِعَ هَيْعَةً أَوْ فَزْعَةً، طارَ عَلَيْهِ يَبْتَغِي الْقَتلَ، أَو الْمَوْتَ مظَانَّهِ» یعنی بر پشت اسبش جولان می دهد و هرگاه صدای حضور دشمن «هَيْعَةً» و یورش به دشمن «فَزْعَة» را می شنود، در پی کشتن دشمن در جاهایی است که انتظارش می رود؛ و این به دلیل شدت اشتیاق وی به شهادت می باشد. همچنین حدیث مذکور بر این مساله دلالت دارد که در عزلت و گوشه نشینی خیر است؛ اینکه کسی در دره ای به دور از مردم زندگی کند و الله متعال را عبادت نماید و جز در خیر و خوبی با مردم همراه نشود؛ چنین کسی هم در خیر است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/6266